השוחט את הבהמה. שלמ חולין: (גמ' ח)**לזרוק דמה לעבודת כוכבים.** ועבודת המחיטה לא נעשית לשם עבודת כוכבים אלא בשעת שחיטה מיצד נעשית[מ] הזריקה לשם עבודת כוכבים ולא זרק: **אסורה בהנאה.** כלין זמני מתיס ילפינן (ע"ז דף כט:) שם שם מעגלה ערופה: **מחשבין מעבודה לעבודה.** מחצבה היא לענין זמני מתיס ליאסר בהנאה: **דילפינן.** עבודת כוכבים שהיא חוץ ממחצבת פיגול שהוא פיגום: **מותרת.** לאכילה: **אין מחשבין מעבודה לעבודה.** ואינה אסורה אלא אם כן שחט לעבודת כוכבים שבשחיטתה עבד עבודת כוכבים או זרק[נ] דמה לעבודת כוכבים: **פנים מפנים.** מחצבת אלא לשמו מפיגול: **הריני שוחט חוץ לזמנו.** ולא מיצד על מנת לאכול ולא על מנת לזרוק או להקטיר אלא על השחיטה מיצד שחצבה[א] חוץ לזמנה: **כשר.** דלאו מחצבה היא[ב] דאין מחצבין אלא באכילה לדם ומזבח: (ז)[ג]**פסול.** פיגול: **שכן כרת.** האוכל פיגול אפי' לאלתר מיצד כרת, הואיל ואמור מהניא ביה מעבודה לעבודה: **הריני שוחטו חוץ למקומו.** אלא מיצד אלא על אכילה ולא על זריקה אלא (ה)[ג]כך אמר הריני שוחטו חוץ למקומו: **כשר.** דהא חזיק דבמקומו הוא שוחטו, ועול באכילת לדם או מזבח אלא לחמנת לחוץ למקומו וחוץ לזמנו דכתיב ואם האכל יאכל וגו' וילפינן חוץ למקומו וחוץ לזמנו מהאי קרא לקמן[ד] (דף יג.): **על מנת לזרוק דמו חוץ למקומו** (ו) **פסול.** כלתמרין בפרק שני (כט:)[ה]. והשתא לכ"ע אסור לכתחלה ליכא למפרך שכן כרת שאין חייבין עליו אלא אחד מיחיד ומציבור, ולא שכן כרת שחייבין עליו שנים שהרי שוחט בחוץ לזמנו ובחוץ למקומו חייבין עליו שנים אחד מיחיד ואחד מ